

Teaterkikkerten.

Af Gabriele Reuter.

Havet laa roligt, i graableg Sølvglans. En let Morgentaage svævede over Vandet. Allerede blaaned Himlen, og den sejrende Sol, forvandlede Havets Mælkfarve til mat-skinnende Opaler. Lange hvide Skumstriber løb op mod Bredden. Luften var blød og stille. Man hørte Bølgerne slaa muulende mod Havnemolen.

Endnu var Promenaden temmelig mennesketom. En gammel Kagekone gjorde sin Bod i Stand. Nær ved hende bevægede der sig en Kvinde med sorte Pandelokker og broncegul Hud — Skæbnens Luner skyller mangel Eksistens af hendes Slags op i de nordlige Havnestæder. Aandsfærende saa hun paa Konen, som pakkede sine Appelsiner og kagede ud af Kurvene. En Kulvogn raskede forbi, og den fløj Arbejdere fulgte bag efter. Ogsaa Tjenestepiger, som gabende og lidt forfrosne trippede deres Ærinder, kom til Syne paa Vejen. Saa kom der en Dame med et Barn ved Haanden.

Til venstre bredte Havnen sig. Master og Skibsskrog dukkede spørgelseagtig ud af Taagen. Den unge Kone, som med sin lille Datter ved Haanden vandrede ud paa Staden, blev tydeligere, saa at man skelnede de røde og hvide Striber paa Dampernes korte Skorstone og det fine Tovværk paa Sejlskibenes Ræder.

En stor Skonnert løste sig ud af de andre Fartøjers Masse og gled langsomt fremad i Havnens smalle Farvand, indtil den kunde røre sig friere udenfor.

»Der — der — sejler Onkel Frits derude?« raabte Barnet og pegede glad med sin lille Finger paa de høje Master, hvor nu Sejlene udfoldede sig og skinnede som Sne mod den blaa Himmel.

»Hys — stille,« hviskede den unge Kone rødmende og saa sig omkring, om ingen havde hørt den lilles Udraab. Hun tog en Teaterkikkert ud af dens Futtermal, som hang i en Rem over hendes Skulder. Hendes Fingre rystede. Hun holdt Kikkerten for Øjnene, men kunde intet se og rettede paa Skruen.

Paa Skonnertens Dæk viste sig enkelte af Besætningen. Nogle lænede sig til Rælingen og stirrede ind imod Land. Barnet sprang utaalmodigt omkring. »Jeg kan ingen se, slet ingen,« raabte hun. »Aa, hvor det er Skade! Nu er det jo allerede langt borte, det slemme Skib!«

»Jeg ser ham,« hviskede Moderen. Han staar ved Roret, som han sagde. Bag ved ham drejer en Matros Spillet. Han holder en Kikkert i Haanden — han søger os, Käthil!»

Hurtig trak hun sit Kammerdugslømmetørklæde op og viftede med det. Han holdt jo sin lange Kikkert i Haanden — han maatte kikkert kunne opdage hende, som hun stod der, paa Kajens yderste Rand, slank og fin i den sølvgraa Støv-

Ugens Møder i Dansk Kvindesamfunds Lokaler. Nørregade 33, St.

Tirsdag den 17.: Voldgiftsretten.

Onsdag den 18.: Afholdss. K. K.

Torsdag den 19.: — Ydun.

Fredag den 20.: — Konkordia.

Hver Tirsdag Kl. 1—3: Dansk Kvindesamf. Husmødreforening.

Hver Mandag Kl. 2—4: Kvinden & Samfundets Redaktion.

Hver Søndag Kl. 9—7: Dansk Kvindesamf. Fæstekontor.

Hver Søndag Kl. 9—10: Dansk Kvinderaads Centralbureau.

Hver Søndag Kl. 10—3: Fagskole for Linnedsyning.

Hver Søndag Kl. 4: Konsultation i Underlivssygdomme hos Kvinder. Gratis for ubemidlede.

kappe og med den lille Hat — paa een Gang pigeagtig ung og moderlig med sin nydelige lille Pige, der sendte ham Afskedshilsener med de smaa Hænder.

Og igen saa hun gennem Kikkertglassene, de kære, dyrebare Glas, som tillod hende at se ham endnu en Gang — se skarpt og tydelig den kraftige Skikkelse, der dog var saa smuk og elegant — saa elegant, som om han hørte til ved et Gesandtskab i Stedet for paa et Sejlskib som første Styrmand, havde hun tænkt ved Afskeden. — Hans friske, brune Ansigt med de skælmske Øjne — ak, havde han dog et Øjeblik ladet Kikkerten synke! Hun kunde jo ikke se hans Øjne... Men hun gemte deres trofaste Blik i sin Sjæl.

Han holdt saa meget af hendes Barn, havde forstaaet at lege saa godt med den lille, været saa god imod hende. Det havde fra først af vakt Moderens Tillid. Han var ikke som de andre, der plagede den unge Enke med Smiger og paa-trængende Hyldest. Han havde været imod hende som en Ven og mod Barnet som en Fader. Hver Eftermiddag, ved Tetiden havde han vist sig i hendes lille stille Dagligstue for at passiere med hende og Käthil. Han klagede over, at hun lærte ham igen at føle Hjemmets, naar han kom ud paa Havet.

(Fortsættes)

Magasin du Nord beskæftiger i sine Fabriker i Landskronagade flere Hundrede Arbejdere, og tilvirker paa Væverierne uldne Kjøletøjer, Linnedvarer, Dækketøj, hvide Varer, Møbelstoffer, Bomuldsvarer og mange andre Manufakturvarer, som med Fordel kan fremstilles her i Landet. Ved Køb i Magasin du Nord har Publikum saaledes Fordelen af at kunne erholde Varerne direkte fra Fabriken og sparere derved Mellemhandlerens Avance.

Rejsebreve fra Mexico.

af John.

(Fortsat).

Han viser os en stor Hule, der findes paa Godset, omtrent hundrede Stentrin fører ned til Hulens forholdsvis lette Indgang; men snart befinder man sig i en mægtig Stenhal, fuldstændig belyst ved en Aabning i Hvælvingen op mod den fri Luft. I den fjernere Ende af Hulen udspringer der en Strøm fra Klippesiden; denne Strøm, der er flere Fod dyb og vel en tyve Fod bred, gennemløber hele Hulen og har formodentlig i Aarenes Løb dannet den ved at udvaske de blødere Jorddele. Højt oppe stikker en mægtig Klippeblok frem, og synes at svæve i Luften som en Sky. Alle Hulens Sider ere fulde af fossile Levninger, og man kan knap tage en Sten op uden at se Spor efter

et længst forsvunden Dyreliv i den; vi beklager meget, at ingen af os er Geolog.

Dagen var varm, og vi blev længe i Hulens forfriskende Kølighed. Paa Vejen hjem hører vi en Knasen i Krattet og stiller os hurtigt op hver med sin Bøsse; Tusmørket er faldet paa, vi anstrenger vore Øjne for om muligt at opdage Vildt og faa endelig Øje paa en stor Kuguar, der synes at betragte os med lige saa stor Interesse som vi den; vi er ikke længe om at tage Sigte og brænde løs. Efter Knaldet hører vi ikke den mindste Lyd og ser ej heller noget til Kuguaren, saa vi tror den er død; med Machetoen baner vi os Vej til det Sted, hvor Kuguaren var, men den er forsvunden. Vi opfordrer paa alle mulige Maader Kuguaren til Kamp, vi kaster Stene ind i det tætteste Vildtnis, vi gør som Hunde, for at lokke den frem; men enten den allerede er væk over Højdedraget, eller den maaske sidder i det tætte Krat og haaner os, saaret er den vist ikke, thi ellers skulde den nok komme frem og

kæmpe, saa længe der var Liv i den. Det er højst sjældent, at Kuguarenne — eller som Mexikanerne kalde dem, los tigres — ses; om Dagen forholder de sig rolige i de øde Bjerge eller i det tætte Junglekrat, og om Natten gaar de ud paa Jagt. De, der oftest ser dem, er »vaqueros« (Kvægvogeterne); thi de lever hovedsagelig af Kvæg og kan med et Slag af deres mægtige Poter knuse Hovedskallen paa den største Okse. Kvæghyrderne, som er til Hest, dræber dem ofte ved at slynge en Lazzo over Hovedet paa dem, og bliver saa ved at ride, indtil de ere kvalte. Lazzoen er Vaqueroens bedste Vaaben, som han ikke alene bruger mod Dyr, men ogsaa i Kampe med sine egne Standsfæller. Uendelige ere de Øjemed, hvortil de kan bruge deres Lazzo; saaledes høre vi om en, der har opgivet sit Vaquero-Liv og er bleven Konduktør; han bruger sin Lazzo paa Toget til at stjæle Høns og Majskolber, medens Toget kører gennem de beboede Egne.

Næste Morgen spørger Don Angel, om vi ikke har Lyst til at se lidt

Vejviser

for

kvindelig Handel, Industri og Haandgerning.

Broderihandlere:

K. Konst. Hansen & J. Bindesbølle Frederiksberggade 24.

Dansk Kunstbroderi Magasin, Vesterbrogade 15, M. Madsen.

Børnekonfektion:

Pige- og Drengedragter i stort Udvalg, Marie Olsen, Klosterstræde 1.

Damefrisering:

60 Øre. Specialitet: steriliseret Haararbejde, Fru Lindorff Larsen, Nørregade 30.

Dame- og Børnelinned:

Sct. Stefans Haandgningsforening, Gentoftegade 12, 1, Nørrebro (L). Udsalget er aabent Kl. 10—3.

Elektropletforretning:

Søstrene Holm, St. Kongensgade 21, vis-a-vis Palægade.

Husholdningsartikler:

C. M. Hansen, Pilestræde 43, Specialforretning: Tændstikker.

Vridemaskiner, Pengeskrin og Vægte, K. Poulsen, Nørrevold 21.

Konfektion:

Morgenkjoler, Skorter og Gymnastikdragter, Dina Schwarts, Østergade 17 & 19.

Konfekt.

Emmy Thulstrup. Panoptikonbygningen, V., 1. Sal o. G. Telf.

Snedkere:

Snedkermester, Frk. Cathrine Horsbøl, Bredgade 28.

Sophy A. Christensen, Møbelsnedkeri, Ravnsborggade 8. Telf. 3573.

Salon for Dameskrædersyning.

A. Ekerodt-Rasmussens Eftf. (Cecilie Lorentzen), St. Kongensg. 14, 2. S.

Tandlæger:

Fru Tofte Siesbye, Amagertorv 31.

Dansk Kvindesamf. Fæstekontor, Nørregade 33, St., Telefon 17679. anviser Husbestyrerinder, Kokke-, Stue- og Barnepiger.

Vore brændte og malede Arter

Bjergmokka og ekstrafine Javakaffer sælges fra 250 Øre til 110 Øre pr. Pd.

Neiendams brændte Java Santos til 84 Øre pr. Pd.

Neiendams brændte Rio Santos til 68 Øre pr. Pd.

Fimaerne Neiendams Detailudsalg er Skindergade 36, ligefor Skoubogade, og i Adelgade 34, Hj. af Helsingørsgade.

Den Suhr'ske Husmoderskole.

Telf. 8053. Skindergade 31, 2. Sal. Indmeldelser til de nye Kursus fra 1. Septbr. modtages alle Hverdage Kl. 1—3. Skoleplan tilsendes.

Redigeret af Fru I. Monrad.

LUDVIG JØRGENSENS BOGTRYKKERI. KØBENHAVN

mexicansk Vaquero-sport, det har vi selvfølgelig ikke noget imod, og han beordrer sine Vaqueros til at ride ud og drive Tyrene ind i et Indelukke, hvor der bindes et Reb stramt om Maven paa dem; med Behændighed slynger saa Vaqueroen Benet over sin vilde Tyr og presser Fingrene ind under det stramme Reb, og af Sted gaar det over den aabne Græsmark. Som anden Sport er denne ikke uden sine Farer, men den mexicanske Vaquero er dannet af seigt Materiale, og ingen af dem kommer ved denne Lejlighed til Skade, skønt en, da han slynges af sit ustabile Sæde, lander med Ryggen paa Kanten af et Trug. Sejrherrer er naturligvis den, der forbliver længst paa Ryggen af Tyren.

(Fortsættes).